

Учітьсь,
читайте,
І чужого
научайтесь,
Й свого
не цурайтесь.

Т. Шевченко

У номері:

- Прийміть най-щиріші вітання! 1
- З історії школи 2
- Європейський тиждень місцевої демократії 2
- До Дня працівників освіти 3
- Проба пера 4
- Будні «Козацької республіки» 5
- Психологічний простір 6
- Привіт, вундеркінде 6
- Ура, канікули! 7
- Скринька знань 8

ДРУЖН@ 7я

Газета дитячо-юнацької організації «Козацька республіка»
та педагогічного колективу
Прилуцької загальноосвітньої школи I-III ступенів № 7

№ 2

Жовтень 2013

Прийміть найщиріші вітання!

Любі наші вчителі!

Від усього серця вітаємо Вас із Днем працівників освіти!

Тим, хто пізнати добро допоміг,
Тим, хто відкрив таємниці доріг,
Тим, хто нам крила дарує щодня,
Тим, хто відкрив нам жагу пізнання.
Тим, чия праця важка, не проста,
Тим, чие слово добром пророста,
Тим, хто відкрив нам науки світання,
Наші святкові і щирі вітання!

Учнівський колектив школи

Шановні козаки та козачки!

Давно минули дні Запорозької Січі, але козацтво існує і нині, як живе в кожній людині прагнення до вільного та незалежного життя. Тож від щирого серця вітаю всіх, у кому живе дух наших славних попередників – запорожців, із Днем українського козацтва. Козак — це, перш за все, воїн, але воюватиме він тільки за одну річ — свободу.

Нехай же прагнення волі та незалежності й надалі буде неодмінною рисою сучасних козаків. Бажаю всім міцного козацького здоров'я, щастя, доброго гумору й нових звершень задля процвітання Батьківщини! Нехай оберігає вас Пресвята Богородиця – Березина козацького роду - від усякого зла!

**Євген Качан, отаман
"Козацької республіки"**

Урочиста лінійка до Дня українського козацтва

З історії школи

Історія приміщення школи

До 1917 року — Початкове чоловіче училище. 1918-1920 — Середня школа з російською мовою викладання (7 класів), навчалося 316 учнів.

1920-1922 — Друга трудова Квашинська школа, у 7 групах навчалося 200 учнів, працювало 13 вчителів.

1922-1941, 1948-... Школа №7 (сьома трудова школа, школа № 7 ім. Шевченка, загально-політехнічна школа № 7 з виробничим навчанням, середня школа № 7 ім.Т.Г.Шевченка, загальноосвітня школа I-III ступенів №7).

Володимир Зуб,
директор школи

Європейський тиждень місцевої демократії

Європейський тиждень місцевої демократії є щорічною загальноєвропейською кампанією, започаткованою Радою Європи 15 жовтня 2007 року. Відповідно до Указу Президента України з 2007 року він щорічно проводиться в тиждень, що включає 15 жовтня, – дату підписання Європейської хартії місцевого самоврядування в 1985 році.

З метою надання учням нових знань про Європейський Союз, підвищення культурно-

го й освітнього рівня школярів з 14 по 20 жовтня 2013 року в нашій школі проходив Європейський тиждень місцевої демократії, у рам-

ках якого відбулося засідання шкільного Євроклубу «Вікно в Європу» (керівник Мандзюк О.В.), тематичні бесіди «Видатні європейці від А до Я» (класні керівники 7-11 класів).

18 жовтня 2013 року відбулася зу-

стріч за круглим столом лідерів учнівського самоврядування (нашу школу представляли Гуржій Олександр, Та-

ранець Ганна, учні 11-А класу) з представниками місцевої влади, де обговорювалися питання про переваги євроінтеграції, про важливість для України збереження власних національних традицій та перспективні плани розвитку міста Прилуки.

Бібліотекар школи Пшенична А.С. підготувала інформаційно-довідкову викладку літератури «Шлях до Європи торують українські громади».

У всіх проведених заходах виявляється активність молоді щодо розвитку місцевої демократії.

Лариса Братель,
заступник директора
з виховної роботи

6 жовтня — День працівників освіти

Слово про Вчителя

Щасливий той, кому Бог подарував Учителя. Так, саме Вчителя з великої літери, що став для дітей не тільки наставником, а дорогою й близькою людиною.

Щасливі ми, бо доля подарувала нам зустріч з Ольгою Миколаївною Бойко – талановитим педагогом, другою мамою.

Добре пам'ятаю той день, коли я вперше прийшла до школи з великим букетом квітів, розмір якого значно перевищував дитячий зріст. Здавалося: крокує квітник! Це так було кумедно! Та ніхто не сміявся, бо всі розуміли, що настав важливий момент – початок шкільного життя.

Ольга Миколаївна зверталася до нас ласкавим, ніжним голосом. І це робило її особливою, не такою, як усі. Була й вимогливою, і доброзичливою водночас. Для неї ми – найкращі, найрозумніші діти. Вона ж для нас – усе...

Кожен урок для малечі був відкриттям, безцінним подарунком. І дівчата, і хлопці намагалися чимось відрізнитися один

лення поведінки свідчить про наше вдосконалення, а дорікання чи осуд допомагають зрозуміти помилки.

Саме перша Вчителька вклала в наше серця любов до рідної мови, Батьківщини, прилучила до чистого джерела народної творчості. На власному прикладі показувала, як треба любити природу й людей, співчувати чужому горю, бути уважними до слабких і немічних, милосердними до тих, хто потребує допомоги.

На мою думку, наше ставлення до вчителя має бути таким, як до батька і матері. Важко навіть уявити собі, скільки душевних сил, енергії, знань, умінь треба докласти, щоб виростити й виховати справжніми людьми таких різних, не схожих між собою дітей! І як це важливо для нас – мати такого наставника в житті!

Упевнена, що деякими гарними рисами свого характеру та поведінки завдячую саме першому вчителю. Хочеться вклонитися Ользі Миколаївні й сказати, що вона подарувала мені щастя вважати її другою мамою, щастя безмежної любові; подякувати за науку, чесну й мудру пораду, дружбу. А ще хочеться сказати такі слова: «Увесь духовний скарб, який я отримала від Вас, пронесу через життя, щедро роздаючи його іншим людям. І від цього любов Вашого серця буде тільки примножуватися!»

**Аліна Наталенко,
випускниця школи, студентка I курсу
Ніжинського державного педагогічного
університету ім. М.В.Гоголя**

від одного, якнайкраще відповісти, аби тільки сподобатися наставниці. На перервах її завжди оточувала дітвора, яка хотіла бути поряд з учителем, а після уроків усі гуртом проводжали додому, з нетерпінням чекаючи наступної зустрічі.

Ольга Миколаївна могла відчути настрій, побачити в очах якусь тривогу чи зажуру, підтримати, захистити від біди, застерегти від поганих учинків.

Навчала бути вдячною батькам і старшим друзям за похвалу і докір, бо схва-

Успіх приходить до того, хто робить те, що найбільше любить. М.Форбс

Проба пера

Рідному місту присвячується

Улітку 2013 року газета «Град Прилуки» проводила мистецький конкурс для аматорів «Шукаємо Прилуки», у якому були оголошені номінації: проза, поезія, фото, малюнок. Із семи переможців – троє учні 4-А класу нашої школи. Це Ведмідський Назар (номінація «Фото»), Дитиненко Світлана (номінація «Малюнок») та Страхова Катерина (номінація «Проза»).

Пропонуємо Вашій увазі деякі роботи четвертокласників.

Прилуки — мій рідний край

Мій рідний край, пташки співають,
І діти весело гуляють,
А ще буває ярмарок,
Найкращий він у світі.
Чекають там купців,
Митців та щедрих покупців.
Люблю Прилуки вранці й ввечері,
Коли гуляю й вчуся,
І всім я теж цього бажаю,
За це весь час молюся!!!

Світлана Дитиненко

Церква
Іоасафа
Белгородського.

Фото
Назара
Ведмідського

Прилуки — місто особливе

Прилуки – місто особливе,
Мій рідний край, моя земля.
Його краса над Удаєм повисла,
Його історія – моє життя.
Навколо церкви височіють,
Ріка несе своє тепло.
Ліси навкруг немов танок танцюють,
Бо йде до нас уже весна.

Жованик Тарас

Каплиця Ладанського монастиря Покрови
Божої Матері. Село Подище

Фото Анжели Білоус

Прилуччина — мій рідний край,
Тут і ліси, і річка,
А там за нею дивний гай
Простягся, наче стрічка.
Тут вирости мої батьки,
Моя бабуся й дід.
Тут прожива моя рідня,
І буде жить сто літ!

Шукаємо Прилуки. Нарис про моє подвір'я

А що їх шукати? Вони тут, поряд, у кожній піщинці, у кожному камінчику, у кожній грудочці землі. Кожен новий день відкриває все нову красу нашого краю. Щоб віднайти красу, мені не треба нікуди ходити. Прислухаєшся - уже вистукує дятел свою весняну мелодію. Не встигнеш оглянутися, як заведуть свою травневу історію жайворонки. А які квіти! Виходиш на подвір'я, і хоча на вулиці ще квітень, а клумби вже майорять різноцвіттям. Маргаритки повертають свої голівки до сонця, дякуючи йому за ласкаве проміння, тюльпани запрошують помилуватися своєю красою. Примулки повикидали сині квітки, мабуть, хочуть бути схожими на волошки. А кошенята, що тільки-но повідкривали оченята, уже активно знайомляться із своєю територією. Вони такі смішні й кумедні, також шукають Прилуки.

Катерина Страхова

Поети з'являються не звідкись з-за моря, а виходять зі свого народу. М.Гоголь

Будні “Козацької республіки”

Змагання «Маршрут юного туриста»

2 жовтня 2013 року в парковій зоні ЦТДЮ відбулися туристичні змагання, в яких брала участь команда нашої школи в складі учнів 5-А класу Рязанової Анни, Рудоміни Марини, Овдієнка Дмитра, Білецького Кирила, Алещенка Сергія, Новака Дмитра, Скорика Микити. Тренером команди була класний керівник Ю.А.Тарасенко.

Юні туристи змагалися в 5 номінаціях: встановлення та зняття намету, подолання перешкод по колоді та мотузці з перилами, рух по купинах, транспортування потерпілого в ношах, маятник. Команда посіла III призове місце й нагороджена Грамотою управління освіти Прилуцької міської ради.

Лариса Братель,
заступник директора
з виховної роботи

Козацькому роду нема переводу

Активними учасниками загальношкільної проектної діяльності на тему «Мудрість козацької доби», яка проходила в рамках Дня українського козацтва, стали юні джури куреню «Українське козацтво» 6-А класу. 9 жовтня 2013 р. в Прилуцькому краєзнавчому музеї імені В.І.Маслова відбувся захід «Козацькому роду нема переводу», який проходив завдяки підтримці та організації директора музею Т.М.Зоць і наукового співробітника І.В.Біленко. Цей захід вимагав попередньої дослідницької діяльності й ґрунтовного знання історії рідного краю часів Козацької доби. Творча група учнів 6-А класу (Деркач В., Рябошапка В., Попов А., Зоць Р., Моклякова А., Нікольська Д.) на чолі з курінним отаманом Богданом Олександром та класним керівником Миколенко О.М. опрацювали оригінал Густинського літопису, що знаходиться в краєзнавчому музеї ім. В.І. Маслова, дослідили люльку-носогрійку, головні атрибути козацького життя, типовий одяг козака, відвідали художню виставку “Прилуцькі полковники”.

У дружній атмосфері проходило свято. Ведучі даного дійства Богдан О., Деркач В., Попов А., Нікольська Д., одягнені в національні костюми, відтворювали дух козацьких часів та випромінювали піднесений настрій. На західі були присутні гості: осавул куреня ім. Івана Сірка Ломака Валентин Володимирович та десятник Ткаченко Денис, учень ЗОШ I-III ст. № 14. Осавул Валентин Ломака продемонстрував дітям елементи бойового мистецтва козаків з шаблею, а юні джури спробували себе у двобої з десятником куреня.

Урочистий настрій підтримувався піснями у виконанні Деркач Валерії та Кравченко Катерини.

Допоки в юних очах горить іскра допитливості й у серцях променіє вогонь патріотизму і громадянської свідомості – козацькому роду не буде переводу!

Олександр Богдан, курінний отаман куреня “Українське козацтво”, 6-А клас

Психологічний простір

Як подолати осінню депресію

Восени, за статистикою, кожен третій-п'ятий житель планети опиняється під впливом осінньої депресії.

Ознаки її мають велику палітру: від невловимого відчуття тривоги до глибокої апатії. Якими б не були прояви, піддаватися такому стану не слід. Пропонуємо кілька простих способів.

Зокрема, придивіться до свого раціону харчування. Їжа восени має бути смачною, різноманітною, багатую на білки та магній, як то гречка, горох і квасоля, зелень, а також горіхи і шоколад. Урожайна осінь багата на фрукти й овочі, тож скористайтесь її щедрістю.

Не забудьте про фізичні вправи, які

сприяють виробленню гормону щастя – ендорфіну, та здоровий міцний сон. Недосипання тільки поглиблюватиме сум.

Союзник осінньої депресії – буденність і звичний уклад. Відвідини театру, кіно, музею додадуть яскравих емоцій до душевного стану і від смутку не залишать і сліду! Рекомендуємо дещо оновити свій гардероб, додавши до нього яскравих і стильних речей.

У вересневі та жовтневі дні, коли сонце ще зігріває теплими променями, можна пройтися парком. Свіже повітря насичуватиме легені киснем, а яскраве осіннє листя, що шурхотітиме під ногами, налаштує на творчий лад.

Головне – не залишатися наодинці з сумом і до всього, що робиться, ставитись із любов'ю й задоволенням. Тоді від осінньої хандри не залишиться й натяку.

За матеріалами Інтернету

Привіт, вундеркінде

Вікторина

“Чи знаєш ти добу козацтва?”

1. Як називалась бортова гармата на козацькій чайці?
2. Яку зброю козаки називали “ясною”?
3. Як називались у козаків розвідники?
4. Що робили січові діди, коли обирався новий кошовий отаман?
5. Який музичний інструмент вважався на Січі клейнодом?
6. Кого з отаманів Запорозької Січі козаки обирали 22 рази кошовим?
7. Хто з видатних героїв визвольної війни 1648-1667 років умів фехтувати двома шаблями одночасно?
8. Богдан Хмельницький був одним з найбільш освічених людей свого часу. Він знав сім мов. Якою мовою гетьман розмовляв із польським королем?

Проба пера

Там, де хилиться соняшник доли,
Там, де сонцю радіє земля,
Є народ, що так прагне лиш волі,
Мій народ, земля рідна моя.

Я живу України лиш ради,
Солов'їний люблю її спів.
Я не прагну ні слави, ні влади,
Бо люблю дивний звук рідних слів.

Серед степу широкого ляжу,
В чисте небо синє вдивлюсь.
Вся природа мені немов скаже,
Що це диво, а я лиш всміхнусь.

Ми ж бо знаєм свою Україну,
Степ широкий, безмежні лани.
Та дивуємось їй щохвилини,
Хоч ми й вірні Вкраїні сини.

Наталія Галіч, учениця 9 класу

Ура! Канікули!

Мандруємо Україною

Цікаво розпочали осінні канікули учні 4-Б класу. Вони здійснили поїздку до міста Ки-

єва, під час якої відвідали музей Великої Вітчизняної війни. На дітей ця екскурсія справила велике вражен-

ня. Четвертокласники, затамувавши подих, роздивлялися експонати музею, які розповідають про далекі страшні часи війни з німецько-фашистськими загарбниками, та прислухалися до кожного слова екскурсовода.

У пам'яті учнів назавжди залишиться згадка про воїнів-визволителів, які відстояли мир на Землі.

Валентина Діденко, класний керівник

Змагаються розумники та розумниці

Знати все неможливо, проте потрібно намагатися. Продемонструвати свою ерудицію, а також дізнатися щось нове мали змогу учасники інтелектуальної гри "Розумники та розумниці". Переможцями стали учні 4-А класу Харечко Олександр (1 місце), Сенчук Олексій (2 місце), Кашпур Семен (3 місце).

Юні вокалісти

28 жовтня 2013 року відбувся конкурс патріотичної пісні, присвячений пам'яті Сергія Гордійовича Шовкуна.

За активну участь у конкурсі подякою управління освіти нагороджені солісти вокального гуртка «Первоцвіт» Царук Павло, учень 5-А класу, Хоружа Тетяна, учениця 7-А класу (кер. Н.М.Точкова).

Умань

який зустрів гостей яскравим сонечком. Цікава й вражаюча історія його створення.

Парк «Софіївка» заснований у 1796 році власником міста Умані, магнатом

Станіславом Щенським Потоцьким та названий на честь його дружини Софії Віт-Потоцької. Автором проекту й керівником будівництва було призначено військового інженера Людвіга Метцеля. Парк є пам'ятником краєвидного типу світового садово-паркового мистецтва кінця XVIII — першої половини XIX століть.

Олена Миколенко, класний керівник

У музеї Олега Кошового

29 жовтня 2013 року для учнів 6-Б класу працівники філії краєзнавчого музею ім. О.Кошового провели екскурсію, присвячену героїчному подвигу Героя Радянського Союзу О.Кошового та 69-й річниці визволення Прилуччини від фашистських загарбників.

Шкільними коридорами пробігає найщасливіший час. Т.Семирджян

Скринька знань

14 жовтня

Свято Покрови Пресвятої Богородиці
День українського козацтва

Свято Покрови Пресвятої Богородиці

За народним календарем, у жовтні закінчувалась осінь. Початком зими в українському селі вважалось свято Покрови, яке відзначається на честь події, що відбулася цього дня у Візантії в X столітті.

Царгород, столицю Візантії, оточили

араби. У храмі святої Богородиці на Влахер-

нах, де переховувалися її ризи, правилася всеношна. Серед парафіян ревно молився Андрій Юродивий. Здавалося, становище захисників міста було безнадійне, якби не сталося чудо. Уранці він побачив у небі над містом Матір Божу із сонмом святих. Богородиця опустила додолу омофор (покривало у вигляді широкого шарфа, котрий звичайно жінки носили навколо шиї) й накрила ним християн. Підбадьорені небесною підтримкою, греки-християни перемогли сарацинів.

Свято Покрови Пресвятої Богородиці засноване на Русі князем Андрієм Боголюбським у 1164 році. Довга біла покрова (омофор) Матері Божої й стала своєрідним оберегом України, символом її споконвічного прагнення до встановлення злагоди і миру між своїми і чужими землями.

Лілія Боднар,
учениця 9-Б класу

Покрова – мати козацька

Стоять в багрянці й золоті діврови.
Калина демонструє пишну вроду.
От і прийшла Покровонька, Покрова -
Одне з найкращих свят мого народу.
Давайте ми у днину цю чудову
Повернем погляд в глибину віків.
Бо ж не дарма вважалася Покрова
Заступницею наших козаків.

Особливо шанували на Україні Покрову запорозькі козаки. Вона була їхньою заступницею в далеких походах, її зображення завжди було на хрестах, які носили запорожці.

Священною для кожного козака на Січі була Покровська церква, від порога якої січовики вирушали на захист рідної землі і куди з подякою за порятунок поверталися після походів. Вона могла позмагатися коштовностями й оздобленням із ризницею Києво-Печерської лаври. У середині вражав величезний багатоярусний іконостас із царськими вратами, відлитими з чистого срібла та позолоченими.

У композиції іконостаса центральне місце

посідала ікона "Покрова", на якій невідомий майстер насмівився зобразити не лише Богоматір — заступницю січовиків, а й козацтво. Постаті козаків розташовані півколом над краями ікони. З правого боку, унизу, — сивий кошовий отаман Петро Калнишевський. Він звертається до Покрови Богородиці з

благанням про заступництво від імені Війська Запорозького: "Молим, покрий нас чесним Твоїм покривом і ізбави нас від усякого зла".

Після зруйнування Січі запорожці захопили з собою за Дунай і образ Пресвятої Покрови. Пізніше ікона потрапила в Нікопольську церкву. У 1941 р. вона разом з іншими національними скарбами була евакуйована в Краснодар, а потім — у Моздок, де безслідно зникла.

Лариса Коломійченко,
педагог-організатор